

[Viggo Starcke.]

på et tidspunkt, hvor det ikke var fuldstændig populært på Færøerne, skylder man ham en særlig tak for.

Nu, hvor den højtærede finansminister har haft en lykkelig hånd til at løse problemet deroppe — vi håber, at det er på varig måde, og at der nu bliver fred og afspænding deroppe — vil vi gerne understrege, at vi forstår det sådan, at den høje regering på alle punkter har prøvet at styrke det færøske landsstyres autoritet og anseelse, for dette er af stor vigtighed.

Med hensyn til helhedsproblemet bliver det under denne debat ikke nødvendigt at komme ind på de internationale spørgsmål, men der er et problem, som spiller en rolle, og det er selve de forpligtelser, som Danmark har internationalt med hensyn til sit forsvar, hvor retsforbundet peger på det væsentlige — vi har peget på det for flere år siden, før andre var opmærksomme på det — at de moderne våbens udvikling har gjort den nuværende forsvarsordning forældet, og derfor ønsker vi en spredning, en standsning af kasernebyggeriet. Efter vort forslag kan kasernebyggeriet meget hurtigt indskrænkes og standses, og det bestående kasernevolumen kan indskrænkes til 15 pct. af det nuværende. Beredskabsstyrkerne og deres forsvarsmateriel kan anbringes i spredte delingshuse, som ialt kan indrettes med indkvartering for ca. 100 mill. kr., hvor vi i dag har investeret ca. 1 milliard og om året investerer et beløb, der er større end det, det hele kan ordnes for. Hvis man standser kasernebyggeriet, opnår man samtidig med sikkerhed for mandskabet, at der spares byggematerialer og arbejdskraft til det civile byggeri. Vi opnår endelig dette, at en stor del af forsvarsstyrkens driftsudgifter kan nedsættes til under det halve, således at vi, samtidig med at vi skaber større sikkerhed og større beskyttelse, er i stand til at pege på meget betydelige besparelser på forsvarrets område, uden at det svækkes. De erfaringer, vi har fra Canada og tildels Australien, viser, at det er muligt at opbygge en forsvarsstyrke på frivillighedens basis.

Fra retsforbundets side ønsker vi at sige, at det er afgørende for fredens bevarelse i verden, at det mellemfolkelige samarbejde udvides, og her er et af de vigtigste om-

råder en frigørelse af handelen mellem landene. Danmark bør på alle områder, hvor det bliver muligt, yde sin støtte til de nødvendige internationale bestræbelser for forhandling, for voldgift og for nedrustning.

Frederik Lyng: Det er det andet folketingsår, vi to grønlandske repræsentanter har sæde i folketings salen, og det har — om jeg så må sige — været lidt magert med hensyn til vedtagne love, der er specielle for Grønland. Der har kun været een, nemlig lov om ændringer i lov om rettens pleje i Grønland, vedtaget i februar i år. Men vi to grønlandske medlemmer af folketinget bliver måske hjemme i Grønland stillet overfor det spørgsmål: Hvad har vore folketingsmænd nu bestilt, når der kun har været een lov, som skulle drøftes i løbet af hele den sidste samling?

Jeg er ganske forberedt på, at den slags spørgsmål kan blive stillet til os i sommerens løb. Men når nu vi to grønlandske medlemmer her i salen lyttede til forhandlingerne og hørte de politiske partiers måde at diskutere på, så har vi da lært en masse, må jeg sige, uden måske at blive kloge af det. Vi har lært ved at læse, ved at forsøge på at sætte os ind i de ca. 150 fremsatte lovforslag, der er fremsat i sidste samling. Vi har diskuteret hinanden imellem, hvordan vi skulle forholde os, når vi skulle stemme, om vi skulle stemme for, imod eller afholde os fra at stemme.

Vi har i alle tilfælde fundet ud af, at der af de ca. 100 vedtagne love er en halv snes, der direkte vil komme til at gælde i Grønland. Det er vi meget glade for, og jeg skal nævne et par enkelte af dem. Der er loven om folkehøjskolerne, hvis snarlige realisation i Grønland vi imødeser med stor forventning, da en sådan lov længe har været tiltrængt alene af den grund, at en stor del af den grønlandske ungdom ellers bliver, om jeg så må sige, tabt bag af vognen i den igangværende udbygning af oplysningsarbejdet og det almene kulturelle arbejde i landet. Der er loven om ændringer i lov om forhyring og mønstring af skibsmandskab, loven om straf for folkedrab samt loven om euforiserende stoffer og nogle andre, som forhåbentlig snart kan komme til at virke i Grønland.

Vi har desuden konstateret, at ca. 18